

Indkomstfordeling og lavindkomstgruppe 1983-2003

Fordelingen af befolkningens disponible indkomster målt ved Gini-koefficienten fremgår af tabel 1.

Tabel 1															
Fordeling af befolkningens disponible indkomster, 1983-2003															
Pct.	83	86	89	92	93	94	95	96	97	98	99	00	01	02	03
Gini-koefficient	20,7	20,1	20,2	20,3	20,3	19,8	19,9	20,3	20,9	21,6	21,9	22,4	22,2	22,3	22,4

Anm.: Gini-koefficienten er beregnet på baggrund af den disponible indkomst, som er opgjort inkl. den samlede nettokapitalindkomst. Gini-koefficienten opsummerer de individuelle indkomstforskelle i ét tal mellem 0 og 1, hvor 0 er udtryk for en helt lige indkomstfordeling, dvs. alle har samme indkomst, mens 1 er udtryk for den mest ulige indkomstfordeling, dvs. hvor én person har al indkomsten. Gini-koefficienten udtrykkes ofte i procent, dvs. som et tal mellem 0 og 100.

Kilde: Beregninger på basis af 33,3 pct. af befolkningen før 1993 dog 3,3 pct. af befolkningen.

Den disponible indkomst er opgjort på familieniveau (efter Danmarks Statistiks D-familiebegreb) og derefter fordelt ligeligt på alle medlemmer af familien. Familiens faktiske indkomst korrigeres, så der tages højde for forskelle i familiens størrelse. Hertil anvendes et såkaldt ækvivalensmål¹.

Som indkomst medregnes udover alle skattepligtige indkomster (som f.eks. løn, pension, kapitalindkomst og overførselsindkomst) også ikke-skattepligtige indkomster (som f.eks. børnetilskud, boligstøtte og børnebidrag) samt et imputeret afkast af ejerbolig på 4 pct. af ejendomsværdien for ejere. Den disponible indkomst fremkommer som samlet indkomst minus private pensionsindbetalinger og personlige indkomstskatter. For en nærmere beskrivelse af indkomstopgørelsen, ækvivalering af denne samt beskrivelse af Gini-koefficienten henvises til *Fordeling og Incitamenter*, som kan hentes på Finansministeriets hjemmeside.

På basis af den disponible indkomst kan det opgøres, hvor stor en andel af befolkningen, som har relativ lav indkomst. Gruppen af personer med relativ lav indkomst benævnes lavindkomstgruppen. Lavindkomstgruppens størrelse fremgår af tabel 2.

¹ Ækvivalensmålet er givet ved $(\text{antal voksne} + \text{antal børn})^{0,6}$. Således er hver persons indkomst givet ved familiens indkomst divideret med ækvivalensmålet. Dermed er indkomsterhvervelsenheden familien, mens analyseenheden er personer.

Tabel 2															
Lavindkomstgruppen (andel af befolkningen med relativ lav indkomst), 1983-2003															
Pct.	83	86	89	92	93	94	95	96	97	98	99	00	01	02	03
50 pct. grænse	4,8	4,2	4,4	4,2	4,1	3,6	3,3	3,4	3,5	3,8	3,9	4,0	4,1	4,3	4,5
60 pct. grænse	9,2	8,3	7,6	7,6	7,3	6,7	6,8	7,0	7,3	7,7	8,1	8,4	8,5	8,9	8,9

Anm.: 50 pct. grænsen opgøres som et beløb svarende til 50 pct. af medianindkomsten, dvs. som halvdelen af indkomsten for den person som står midt i indkomstfordelingen, når personerne er rangordnet efter størrelsen af deres indkomst. Tilsvarende for 60 pct. grænsen.

Kilde: Beregninger på basis af 33,3 pct. af befolkningen før 1993 dog 3,3 pct. af befolkningen.

Lavindkomstgruppen opgøres som personer med under 50 pct. eller under 60 pct. af medianindkomsten, og der er derfor tale om et relativt indkomstmål. Dermed udtrykker lavindkomstgruppen intet om størrelsen af disse personers faktiske indkomst. Personer i lavindkomstgruppen har lav indkomst i forhold til andre i befolkningen.

Hvilken grænse, der benyttes som mål for, hvornår indkomsten er relativ lav, er der ikke objektive kriterier for. I Danmark og OECD-undersøgelser benyttes normalt 50 pct. af medianindkomsten, mens EU-undersøgelser typisk benytter 60 pct. af medianindkomsten.